

NOS JAZZGESCHIEDENIS 420 = ZONDAG 25.12.88 = R 4 = 18.03-18.30
+*****+

Radio 4, Mdr, NOS Jazzgeschiedenis 420, Vibrafonist Lionel Hampton, geboren in Louisville, Kentucky, 12 april 1909. Voor het laatst hoorden we van hem in geschiedenis 182 van 19 juni '83: "Overtime", opgenomen 16 oktober 1944. Zijn bands hadden nooit een echte orkest-conceptie. Een beetje sensatie, excitement, luid, medium tot snelle tempi, een enkele gevoelige ballad - daar ging het om, stijl en vorm deden er weinig toe. Zelfs de stersolisten in de band kregen zelden of nooit de kans zich waar te maken, daar staat tegenover dat hijzelf als vibrafonist ook lang niet altijd op de voorgrond trad. Nu in één aflevering Lionel Hampton-muziek uit voornamelijk 1948, live radio. Als eerste een kleine groep uit het orkest met o.a. trompettist Fats Navarro, Milt Buckner-piano, de bassisten Charlie Harris en in 8 solo-maten Charles Mingus, Earl Walker op drums. Washington, DC, 1 mei '48, een fragment van het Dizzy Gillespie/Charlie Parker-stuk op de accoorden van "What is this thing called love": "Hot house".

plaat 1 Lionel Hampton a/h Orchestra: Hot House (Dizzy Gillespie, C. Parker)
2/4 - 1:47 - Cigala BLJ 8015

"Hot house" van 1 mei 1948. Nu de complete band op 21 juli in Geneva, NY, in deze bezetting. Wendell Culley, Jimmy Nottingham, Teddy Buckner, Leo Shepard en Duke Garrette-trompet. Britt Woodman, Jimmy Wormick of Warwick, Sonny Craven en Lester Bass-trombone. Bobby Plater en Johnny Board-alt, Billy Williams en John Sparrow-tenor, Ben Kynard-baritonsaxofoon. Milt Buckner-piano, Wes Montgomery-gitaar, Charles Mingus-bas, Earl Walker-drum. Soli van Wes Montgomery, Milt Buckner met zijn locked hands-stijl, ook block-chords genoemd, mogelijk trompettist Teddy Buckner, Johnny Board op alt, mogelijk Jimmy Nottingham-trompet, een van de tenoren, en tenslotte de toekomstige Ellington-trombonist Britt Woodman, in "Brant Inn Boogie".

zelfde Lionel Hampton a/h Orchestra: Brant Inn Boogie (?)
2/1 - 3:31 - idem

"Brant Inn Boogie", 21 juli 1948, auteur onbekend. Van 4 augustus uit Peoria, Illinois, nu een feature voor bassist Charles Mingus, Johnny Green's "Body and soul".

zelfde Lionel Hampton a/h Orchestra: Body and soul (Green, Heyman, Sour)
1/3 - 3:28 - idem

*De laatste aflevering om deze tijd,
omdat we per 1 Januari naar
4 uur 's middags gaan, zelfde reder,
zelfde dag.*

"Body and soul" van 4 augustus 1948 met Charles Mingus, ^{die} al vrij uitgebreid te horen geweest in geschiedenis 377 met Red Norvo-opnamen uit het begin van de jaren vijftig. We gaan naar 15 oktober en Little Rock, Arkansas, toen nog zeer un-integrated. Bij de trompetten zijn Teddy Buckner en Jimmy Nottinham vervangen door Benny Bailey en Walter Williams, de trombonesectie bestaat nu uit Al Grey, Jimmy ~~Wormick~~ en Lester Bass. Zelfde saxofoongroep, zelfde ritmesectie, maar Mingus is opgevolgd door Roy Johnson als bassist. Altist Johnny Board, trombonist Al Grey en trompettist Benny Bailey soleren in "Dues in blues".

zelfde Lionel Hampton a/h Orchestra: Dues in blues (?)
2/3 - 3:27 - idem

"Dues in blues", 15 oktober 1948, maker onbekend, ^{en die alt was een + instrumentaal van nu!} Nu twee air-checks, live radio-opnamen dus, uit 1948 waarvan de exacte datum onbekend is, en waarbij de band, net als in het eerste stuk, ineens sterk naar Bebop nijgt. Met zangeres Betty Carter, Ben Kynard op baritonsaxofoon en trompettist Benny Bailey, van Jay Jay Johnson: "Jay bird".

zelfde Lionel Hampton a/h Orchestra: Jay bird (J.J.Johnson)
1/2 - 3:42 - idem

"Jay bird" waaruit duidelijk wordt waarom de zangeres destijds Betty 'Bebop' Carter werd genoemd. Tenslotte met opnieuw Benny Bailey en verder altist Johnny Board, de Dizzy Gillespie-classic die de naam aan de nieuwe muziek leende: "Bebop".

zelfde Lionel Hampton a/h orchestra: Bebop (Dizzy Gillespie)
1/1 - 2:06 - idem

"Bebop", Lionel Hampton and his Orchestra via radio, 1948. Hampton speelde oorspronkelijk voor Decca, sinds april 1951 voor MGM. Als afsluiting nu een studio-opname uit Los Angeles van 17 oktober 1951. Het orkest: Benny Bailey, Quincy Jones, Ed Mullins, Leo Shepard en Walter Williams-trompet, Jimmy Cleveland, Al Grey, Benny Powell en Paul Lee-trombone. Bobby Plater en Jerome Richardson-alt, Gil Bernal, Johnny Board en Curtis Lowe-tenor, Ben Kynard-baritonsaxofoon. Milt Buckner-piano, Billy Mackell-gitaar, Roy Johnson-bas, Ellis Bartee-drums. Mogelijk is Johnny Board de solist op tenorsaxofoon in dit Quincy Jones-stuk, "Gabby's gabbin!".

plaat 2 Lionel Hampton a/h Orchestra: Gabby's gabbin' (Quincy Jones)
1/4 - 2:54 - Metro Records 2356 102

"Gabby's gabbin'", vroeg werk van de toen 18 jaar oude Quincy Jones. Lionel Hampton and his Orchestra voor MGM in LA, 17 oktober 1951.

Dit was na drie maanden de laatste aflevering op deze tijd, met ingang van 1 januari gaan we naar 4 uur 's middags, zelfde dag, zelfde zender. Dan de eerste van twee complete en één gedeeltelijke aflevering met het orkest van Woody Herman.

Dit was NOS Jazzgeschiedenis 420, Mdr.

NA 139080

26:37

0 0 0 0 0

of 17.11.88